| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Trenčín |
| Spisová značka: | 12C/86/2010 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 3110211185 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29. 11. 2017 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Judita Knociková |
| ECLI: | ECLI:SK:OSTN:2017:3110211185.4 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v spore žalobkyne W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Z. XXX, zast. Lichner Legal s.r.o., so sídlom Trenčín, Legionárska 7451/4, IČO 472 468 04 proti žalovanému Nemocnica s poliklinikou Ilava n.o., so sídlom Ilava, Štúrova 3, IČO 361 193 85, zast. Mgr. Erikou Ranušovou, advokátkou, Dubnica nad Váhom, Moyzesova 1200/12 o náhradu nemajetkovej ujmy s príslušenstvom takto

**r o z h o d o l :**

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 10.000,- eur, do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti, ohľadne úrokov z omeškania, s a žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom výška bude určená v samostatnom uznesení tunajšieho súdu, k rukám jej právneho zástupcu Mgr. Jána Lichnera, a to do 30 dní po právoplatnosti uvedeného uznesenia.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok zo žaloby vo výške 366,- eur, do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

**o d ô v o d n e n i e :**

1.Žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu dňa 12.4.2010, domáhala od žalovaného zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške po 10.000,- eur podľa § 11 a 13 Občianskeho zákonníka a po zmene žaloby aj s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 16.10.2014 do zaplatenia. Uviedla, že dňa 16.7.2007 o 9.00 hod. bola prijatá na gynekologicko-pôrodnícke oddelenie žalovaného s potermínovou graviditou 5 dní po vypočítanom termíne. Následne dňa 19.7.2007 sa po urgentnom ukončení pôrodu cisárskym rezom pre alteráciu oziev narodil jej syn - Z. G. s poškodením na zdraví. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín zistil, že k poškodeniu na zdraví mal. Z. došlo v dôsledku zanedbania zdravotnej starostlivosti zo strany poskytovateľa - žalovaného a konštatoval nesúlad poskytnutej starostlivosti s ustanovením § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti. Poškodenie na zdraví syna žalobkyne, spôsobené vážnym vnútromaternicovým nedostatkom kyslíka plodu, ktorého príčinou bolo oneskorené vykonanie cisárskeho rezu od času jeho indikácie (t.j. poškodenie na zdraví bolo spôsobené v príčinnej súvislosti so zanedbaním zdravotnej starostlivosti), malo za následok u mal. Z. trvalé poškodenie jeho zdravia. Jeho zdravotný stav si vyžaduje a aj bude vyžadovať naďalej nepretržitú, celodennú domácu starostlivosť, ktorú mu poskytuje žalobkyňa a po príchode z práce aj otec X. G.. Táto zahŕňa pomoc pri bežných životných úkonoch (keďže je nanajvýš schopný sedieť za pomoci druhej osoby) ako sú jedenie, pitie a vylučovanie stravy. Okrem toho musí mal. Z. v dôsledku svojho zdravotného stavu cvičiť 4x denne v trvaní asi 30 minút, absolvovať pravidelné lekárske kontroly a rehabilitáciu mimo miesta bydliska a pravidelné liečebné pobyty niekoľkokrát za rok. V dôsledku poškodenia zdravia u syna podriaďuje žalobkyňa všetok svoj

čas starostlivosti o syna a je tak obmedzená v celej rade činností súvisiacich s kultúrnymi, športovými a spoločenskými aktivitami. Na tunajšom súde bolo právoplatne rozhodnuté o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len SSU) u mal. Z. , vedené pod sp. zn. 12C/156/2009. Žalobkyňa uviedla, že vzhľadom na uvedené, došlo u nej k zásahu do súkromia v dôsledku konania žalovaného a to veľkej intenzity, ktorá zakladá jej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške žalovanej sumy 10.000,- eur. Žalobkyňa si pred podaním žaloby svoj nárok uplatnila voči žalovanému listom zo dňa 29.6.2009, avšak bezvýsledne. Žalobkyňa žiadala o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Na pojednávaní dňa 6.11.2017 (po 7 rokoch od podania žaloby) žalobkyňa uviedla, že v čase podania žaloby mala iba jedno dieťa a to mal. Z.. Potom sa jej narodilo druhé dieťa a to mal. E. G. dňa X.X.XXXX. S manželom stále spolu žijú. Od narodenia mal. Z. (19.7.2007) je stále doma a ona ho opatruje. Asi od jeho 6 rokov, teda po skončení predĺženej materskej dovolenky, poberá opatrovateľský príspevok vo výške 297,- eur mesačne. Mal. Z. si vyžaduje celodennú starostlivosť. Manžel X. G., otec mal. Z., pracuje stále od narodenia syna. Bývajú v rodinnom dome a v druhej časti rodinného domu bývajú svokrovci. Pomáhajú im aj svokrovci, aj jej rodičia, bez toho by to nešlo. Zatiaľ jej nepomáhajú cudzie osoby za finančnú náhradu. Rehabilituje s mal. Z. doma iba ona a dva až trikrát do roka s ním chodievajú na 2-týždňové habilitačné pobyty do súkromného rehabilitačného strediska, ktoré im Sociálna poisťovňa nepreplácа. Do veku jeho 5 rokov chodili cez Sociálnu poisťovňu do kúpeľov do Dunajskej Lužnej, ale keď už brali so sebou dcéru, zvolili zariadenie, ktoré nepreplácа poisťovňa. Mal. Z. dostáva iba príspevok na benzín a hygienu, spolu 47,- eur mesačne. Iný príjem okrem tohto nemá. Mal. Z. nerozpráva, je ležiaci, sám sa neposadí, nepoužíva ani ruky. Sám sa do invalidného vozíka neposadí, musia ho oni posadiť. Sedí tam s oporou. Mal. Z. má stále zápal pľúc, astmu, každý mesiac chodia k lekárke, užíva antibiotiká, čo je zrejme z ležania. Preležaniny nemá. Okrem toho má epilepsiu. Tým, že má narušený mozog, veľmi ťažko spí, preto užíva tlmiace lieky aj na spanie. Potravu mu musia mixovať na kašovitú potravu a kŕmia ho lyžičkou. Vysoký je asi 115 cm a váži 25 kg. Ona sama ho vládze zdvihnúť, kríže ju bolia. Tento stav je obmedzujúci, pretože keď chcú vytvoriť dcére bežné detstvo, aby nebola obmedzovaná, tak jeden z rodičov je doma s mal. Z. a druhý ide niekam s dcérou. Keď chcú ísť niekam spolu s dcérou, musia poprosiť starých rodičov o postráženie mal. Z.. Je to najviac na 3-4 hodiny, lebo ich nechce s tým obťažovať. Mal. Z. má 10 rokov. Iba z mimiky tváre a podľa druhu plaču vie rozoznať, čo synovi práve treba. Pred tým, než sa narodil mal. Z., pracovala v Dubnici nad Váhom na kontrolnom oddelení. Po práci s manželom chodili na výlety, venovali sa športu rekreačne (bicykel, turistika). Občas si vyšli niekam sadnúť s priateľmi, chodili občas do kina, občas na zábavy. Po narodení mal. Z. z týchto aktivít zostalo iba to, že raz za pol roka, za rok sa dostanú do prírody alebo na nejakú zábavu. Odkedy sa mal. Z. narodil, zle spáva, budí sa asi 5krát za noc, plače. Niekedy len posedia, niekedy ho otočí, niekedy potrebuje napiť. Ona je 10 rokov permanentne nevyspatá. Za celú dobu neužívala žiadne lieky na psychiku, keď jej bolo ťažšie. Manžel vtedy prišiel za ňou s tým, že ju vystrieda, že on teraz potiahne. Manžel je jej oporou. Väčšie psychické problémy z toho nemala. Psychológa nenavštívila, pretože človek si poplače, nejako sa s tým zmieri, bojuje so situáciou ako je daná, nemôže sa stále vracať k tomu, čo bolo, rieši situáciu tú, ktorá je teraz - operácie, rehabilitácie. Jej dcéra E. spočiatku dobre tolerovala mal. Z.. Hovorila, že ho ľúbi, nevadilo jej to. Avšak odkedy začala chodiť do škôlky, začala sa pýtať, prečo nemá zdravého brata, s ktorým sa dá hrať, lebo deti v škôlke majú zdravých súrodencov. Napriek tomu je k nemu dobrá. Ďalej uviedla, že so žalovaným bol podpísaný splátkový kalendár podľa rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 12C/156/2009, a to v mesačných splátkach po 2.500,- eur od júna 2017 do mája 2021. Tieto platby im aj chodia. Prvá splátka bola okolo 22.000,- eur, druhá bola okolo 5.000,- eur a ďalšie už po 2.500,- eur mesačne.

3. Žalobkyňa svoje skutkové tvrdenia preukazovala oznámením o výsledku šetrenia Úradom dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou, návrhom na mimosúdne vyrovnanie s doručenkou, súdnymi rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 12C/156/2009.

4. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 16. septembra 2010 č.k. 12C/86/2010-13 bolo toto konanie prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/156/2009 (o náhradu za SSU mal. Z.). V uvedenej veci bolo právoplatne rozhodnuté o celom nároku dňom 18.4.2017 a následne súd pokračoval v prejednávanej veci sp. zn. 12C/86/2010.

5. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na okolnosti, za ktorých došlo k zásahu do osobnosti fyzickej osoby a vo vzťahu k postihnutej osoby i subjektu žalovaného. Požadovanú náhradu považoval

za neprimeranú. Poukázal na výsledky dokazovania, keď v z výpovede žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že sa so vzniknutou situáciou relatívne dobre vyporiadala. Pokiaľ išlo o úroky z omeškania, v tejto časti žalobu žiadame zamietnuť, pretože dobu splatnosti v danej veci určuje súd, preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania. Žalovaný plnil náhradu za SSU mal. Z. tak, ako bolo uvádzané. Tieto platby žalovaný platí so svojich prostriedkov, lebo poisťovňa odmietla platby uhradiť. Ani na žalovanú sumu sa nebude vzťahovať žiadna poistná zmluva žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením súdnych rozhodnutí tunajšieho súdu sp. zn. 12C/156/2009 a zistil tento skutkový stav veci :

7. Podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. decembra 2015 č.k.12C/156/2009-389 (2. v poradí) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.2.2017 č.k. 5Co/126/2016-444, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 18.4.2017, bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mal. Z. G., nar. XX.X.XXXX náhradu za SSU vo výške 222.696,- eur s prísl., všetko do 2 mesiacov po právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že v konaní bolo bez pochybností preukázané, že počas vedenia pôrodu došlo k pochybeniu zo strany žalovaného, pretože od indikácie cisárskeho rezu o 14:50 hod. k jeho vykonaniu o 15:30 hod. došlo uplynutím dlhého času, keď pri realizácii CTG záznamu o 14:20 hod. sú na zázname prítomné známky intrauterinnej hypoxie (nedostatku kyslíka) a to závažnej, preto bolo potrebné ukončiť tehotenstvo W. G. urgentne. Uvedené skutočnosti, teda vadný spôsob vedenia pôrodu žalovaným a vystavenie dieťaťa (mal. Z. G.) intrauterinnej hypoxii počas pôrodu, možno považovať v konaní za preukázané, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu jeho zdravia. V uvedenom konaní nebolo bez pochybností preukázané, že nastala hypoxia dieťaťa (mal. Z.) alebo infekcia v priebehu tehotnosti matky - W. G., alebo v čase pôrodu pre chýbajúce vyšetrenie pupočníkovej krvi novorodenca (náznaky uviedli súdni znalci), preto nebolo možné určiť stupeň závažnosti jednotlivej hypoxie v obidvoch fázach a tým aj spoluzavinenie prostistrany. Na základe uvedeného súd priznal poškodenému náhradu SSU v plnej výške. V konaní bolo uvedené, že neexistuje povinnosť žalovaného alebo matky požadovať vykonanie vyšetrenia pupočníkovej krvi novorodenca.

8. Podľa vyjadrenia strán sporu v súčasnosti žalovaný uhrádza svoj dlh podľa vyššie uvedeného súdneho rozhodnutia podľa dohodnutého splátkového kalendára.

9. Z vyjadrenia žalovanej vyplýva, že v dôsledku narodenia s mal. Z. so závažnými zdravotnými problémami došlo k podstatnej zmene a obmedzeniam v jej živote a súkromí. Z dôvodu nevyhnutnej osobnej starostlivosti o mal. Z. nemôže pracovať a v skutočnosti nemá žiadne súkromie, dokonca ani počas nočného spánku. Svoje súkromie má obmedzené na minimum možností realizovať aspoň občas svoje koníčky a záľuby a všetok čas musí venovať starostlivosti o nevládneho mal. Z.. Tieto skutočnosti nie sú sporné a vyplývajú aj z obsahu vyššie uvedeného súdneho rozhodnutia. Tento stav trvá od narodenia mal. Z. dňa 19.7.2007, teda 10 rokov a nie je predpoklad zlepšenia tohto stavu.

10. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosť, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov svojej povahy.

11. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

12. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

13. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou , keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili.

14. Táto občianskoprávna ochrana osobnosti na rozdiel od administratívnoprávnej a trestnoprávnej ochrany je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Z toho vyplýva, že na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený

zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov. Stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

15. V citovaných ustanoveniach § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka ide o demonštratívny výpočet skutočností, ktoré odôvodňujú priznanie práva na náhradu nemajetkovej ujmy. Citované ustanovenie uvádza ako jednu z možných zo skutočností zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti a zároveň necháva priestor pre použitie ďalších skutočností v závislosti od jednotlivého prípadu. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, pričom prihliada na dve hľadiská, a to tak na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti.

16. Z vykonaného dokazovania bolo bez pochybností preukázané, že počas vedenia pôrodu u žalobkyni došlo k pochybeniu zo strany žalovaného a nebolo bez pochybností preukázané spoluzavinenie žalobkyne, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu zdravia na strane syna žalobkyne - mal. Z., následkom čoho sa o neho (ako o bezvládnu osobu) musí osobne starať (za pomoci aj ostatných príbuzných), čím došlo zo strany žalovaného k zásahu veľkej intenzity do práva žalobkyne na súkromie v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej judikatúry v takomto prípade je zodpovedným subjektom žalovaný pri analogickom použití ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 853 Občianskeho zákonníka.

17. Súd nepovažoval zadosťučinenie vo forme vyjadrenia ľútosti žalovaným za postačujúce, pretože u žalobkyne došlo k značnej miere k zhoršeniu kvality jej citového i rodinného života, teda aj súkromia ako aj psychického zdravia (hoci žalobkyňa uviedla, že sa s tým „vysporiadala“, lebo jej nič iné vlastne nezostalo) a priznal žalobkyni aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. U žalobkyni síce nedošlo k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti, ale ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka obsahuje demonštratívny výpočet a neviaže priznanie náhrady nemajetkovej ujmy len na podmienku existencie značného zníženia dôstojnosti fyzickej osoby alebo vážnosti v spoločnosti ale umožňuje priznanie náhrady aj za iných podmienok. Z takúto inú podmienku súd považoval práve zhoršenie kvality citového i rodinného života, teda jej súkromia a nepochybne aj vplyv na psychické zdravie (i keď časom, za 10 rokov starostlivosti človek môže čiastočne citovo otupieť pod ťarchou povinností). Výšku náhrady nemajetkovej ujmy súd určil s prihliadnutím na judikatúru ESĽP pre SR, ekonomické pomery na Slovensku, rodinné a osobné pomery žalobkyne, príbuzenský vzťah medzi žalobkyňou a poškodeným mal. Z.. Účelom náhrady nemajetkovej ujmy je určitá kompenzácia iba v zasiahnutej oblasti osobnosti človeka. Súd priznal žalobkyni požadovanú náhradu vo výške 10.000,- eur, pretože uvedený zásah do jej práva na súkromie trvá už 10 rokov od narodenia mal. Z. (čo v prepočte na 1 rok zásahu predstavuje sumu 1.000,- eur ročne) a bude určite pokračovať aj v nasledujúcom období (čím sa suma na 1 rok v prepočte zníži). Súd požadovanú náhradu vzhľadom na intenzitu zásahu nepovažoval za neprimeranú.

18. Vzhľadom na to, že podľa § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka výšku nemajetkovej ujmy určuje súd, nemohol sa žalovaný do právoplatného rozhodnutia súdu dostať do omeškania s jej zaplatením. Z tohto dôvodu je žaloba v časti uplatnených úrokov z omeškania nedôvodná. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú judikatúru (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júna 1998, sp. zn. 1 Cdo 15/97, publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, zošit 3, pod por.č. 45/2000).

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP (Civilného sporového poriadku) súd priznal plne úspešnej žalobkyni (v časti istiny) náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

20. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení noviel súd zaviazal neúspešného žalovaného (žalobkyňa bola oslobodená od súdnych poplatkov) k zaplateniu súdneho poplatku zo žaloby podľa pol 7b) ods. b) sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 66,- eur a 3% z uplatnenej sumy 10.000,- eur, t.j. vo výške 66,- eur + 300,- eur, celkom spolu 366,- eur.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.